

къмъ прихранѣ и другы потрѣбы; оцѣ вмѣсто да очяквашь отъ другы-ты благодѣяніе, ще можешь ты самъ да струвашь благодѣяніе на другы-ты.

15. Не искай почетъ-тъ на оныя, что ты почитать само поради дрехѣ-тѣ ти.

16. А напротивъ примай съ смиреніе почетъ-тъ на оныя, что ты почитать само поради сѣрдце-то ти, поради достоинны-ты ти дѣла, чрѣзь кои-то имъ заслужвашь.

17. Удоволеніе-то ще ти отвори вратѣ-тѣ на благополучіе-то, а високо-то чувствуваніе на независимость-тѣ и на вѣтрѣшно-то достоинство ще ты въодушеви.

18. Труди ся да свѣтишь чрѣзь заслугы на сѣрдце-то и не обичай вѣнкѣшно-то великолѣпіе! И като правишь тѣй, ще опознаешь себе си, че си избралъ най добрѣ-тѣ чясть.

19. Не ставай робъ на сластолюбіе-то си. Тогась сила-та на душѣ-тѣ ти и на знанія-та ти ще принадлежи само на тебе, и не ще ѣ распокѣсашь въ веуетны-ты приговарянія, нито ще живѣешь повече за другы-ты отъ колко-то за самага себе си.

20. Ты съ сиромашіѣ-тѣ си имашь по вече причины къмъ веселбы, отъ колко-то богатый; зачто-то колко-то нѣчта счита око-то на многоимотныя като ничтожны и прости, тыя тебѣ ти причинявать чувствуванія на наслажденіе.

21. Колко-то по простъ животь прикарвашь, толкось по малкѣ причинѣ ще взѣме свѣтъ-тъ да говори нѣчто противно за тебе; колко-то ся показвашь равнодушень въ нѣчта-та на другы-ты, толкось по чисто и по безскѣрбно ще бѣде всяко твое добываніе.